

عنوان مقاله:

نگاه معناشناسانه به نور در فضای معماری

محل انتشار:

اولین همایش ملی پایداری در محیط های انسان ساخت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فرشید نادرالاصلی - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

پریسا کلوبانی - پژوهشگر دکتری تخصصی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردستان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

نور به عنوان یکی از عناصر اساسی معماری، علاوه بر جنبه مادی، یعنی ایجاد روشنایی در محیط، جنبه فرامادی، یعنی تداعی کننده مفاهیم و ارزش های معنایی نیز دارد. در معماری ایرانی توجه به جلوه های معنایی نور، همواره از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده است. تجلی مفاهیم و معانی ارزشمند نور در معماری ایرانی، برگرفته از نمودهای این پدیده در فرهنگ ایرانی می باشد. هرچه مصادیق معنایی نور در معماری، ریشه های عمیق تری در فرهنگ و سنت اصیل ایرانی داشته باشد کیفیت فضا، غنای فزون تری می یابد؛ بنابراین شناخت معنای نور در فرهنگ ایرانی و مطابقت آن با معماری این سرزمین، از اهمیت بالایی برخوردار است. این پژوهش به روش کیفی و با مطالعات کتابخانه ای، ابتدا به مفهوم نور در فرهنگ ایرانی و مفهوم فضا در معماری پرداخته، سپس به روش تحلیلی-توصیفی، نمودهای معنایی نور در معماری ایرانی را بررسی کرده است. در معماری ایرانی، مفهوم شفافیت با ایجاد گشایش فضایی و ورود نور به درون فضا و همچنین مفهوم سلسله مراتب، با ایجاد مسیر حرکتی از تاریکی به روشنایی نمود پیدا کرده است، که از جلوه های معنایی نور در فرهنگ ایرانی می باشند.

کلمات کلیدی:

نور، فضا، معنا در معماری، شفافیت، سلسله مراتب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2004076>

